

Publicerad 2014-12-07 19:46 av Sefarge

Anno 1896.Januari.

Vaggande bonde i motljus

Hästen var halt

Oxen fick dra

Det var så himla kallt

Ungarna svält

Men Gud fader och Prästen

kunde tillvarons mening

förklara

Trots att Isen var så hal,så hal

Måste till Kvarnen

För att säden mala

Och åter tillbaka fara

För att morgongröt

Och kaka få smaka.

Med barn och hulda Maka

som väntande svält

Hästen var halt

Oxen fick dra

Trots att Isen var så hal,så hal

Och penningpungen så skral,

så skral.

Men det fick gå ändå

När man hade hoppet

Att leva på.

För vaggande bonde i motljus.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Sefarge med Poeter.se id #48059 innehar upphovsrätten